

Mustang Joe

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Měl jsem malou pobořenou chajdu ve skalách.
Já hledal zlatou žílu když už každej někam plách.
Kutal jsem tu spoustu let a hledal šanci svou.
A nezakopnul o nuget, já a můj mustang Joe.

Zatímco já lámu skálu, Joe měl divnej džob.
U suchý sosny kopytem snad chtěl si kopat hrob.
Už od jara tu pod kamením rýpe těžkou zem.
A jeho smutný oči svítí jako diadém.

Přišel podzim, z hor už slétá do údolí chlad.
Můj kamarád mustang Joe pod sosnou náhle pad.
Já pochopil, že nastal konec naším šťastným dnům.
A jeho věrná duše letí vzhůru k nebesům.

Když naposledy jeho hlavu na klín jsem si zved.
Tu pod ní něco zasvítilo žlutě jako med.
Hrouda zlata, vedle druhá - zkrátka žíla žil.
O který jsem celej život jenom tajně snil.

Tam, kde stála moje chajda, tyčí se teď dům.
Na verandě v hubě doutník, hážu maso psům.
V garáži mám Mustanga se zlatou kapotou.
A nad průčelím svítí nápis: Hacienda Joe.